

DECIZIE nr. 119 din 10 martie 2015

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea [Legii nr. 339/2005](#) privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope

EMITENT

• **CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**

Publicat în **MONITORUL OFICIAL nr. 316 din 8 mai 2015**

Data intrării în vigoare 08-05-2015

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskas Valentin Zoltan	- judecător
Simona-Maya Teodoroiu	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Oana Cristina Puică	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea [Legii nr. 339/2005](#) privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, excepție ridicată de Claudiu Ștefan Cristian în Dosarul nr. 835/110/2011 al Curții de Apel Bacău - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 654D/2014.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, avocatul Minodora Cliveti, iar pentru părțile Adina Nechita și George Ciprian Nechita, avocatul Neculai Volovăț, cu împuterniciri avocațiale depuse la dosar. Răspunde personal partea Adrian Răducanu. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia, potrivit și celor arătate în notele scrise depuse la dosar. Astfel, pe lângă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 115 alin. (6) potrivit căruia "Ordonanțele de urgență [...] nu pot afecta [...] drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție", prevederi invocate în sesizarea inițială, susține că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) aduc atingere și principiilor constituționale consacrate de art. 1 alin. (5) referitor la respectarea legilor, de art. 31 privind dreptul la informație, de art. 44 referitor la dreptul de proprietate privată și de art. 135 privind economia, sens în care invocă și [Decizia Curții Constituționale nr. 447/2013](#). Arată că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) a fost adoptată pe 10 februarie 2010 și a intrat în vigoare pe 15 februarie 2010, dată de la care faptele incriminate de [Legea nr. 143/2000](#) vizează și operațiunile cu substanța JWH-018, ce se afla anterior în circuitul civil, dar care a fost introdusă de [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) în rândul drogurilor de mare risc. Prin intrarea în vigoare a ordonanței criticate, comerțiantul de plante și substanțe care nu erau, înainte de data de 15 februarie 2010, incluse în tabelele-anexă ale [Legii nr. 143/2000](#) devine infractor fără să știe. Întreprinzătorul se vede astfel cu un stoc de marfă, care este proprietatea sa privată, garantată și ocrotită de lege, pe care este obligat să îl distrugă, pe cheltuiala proprie, în 10 zile de la data intrării în vigoare a ordonanței de urgență, ceea ce reprezintă o formă clară de expropriere, întrucât persoana în cauză este deposedată de bunurile sale fără o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, și fără o dreaptă și prealabilă despăgubire. Totodată, termenul prevăzut de actul normativ criticat, fiind extrem de scurt, încalcă principiul previzibilității normelor juridice.

4. Avocatul părților Adina Nechita și George Ciprian Nechita solicită admiterea excepției de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 45 și ale art. 115 alin. (6), prin adoptarea actului normativ criticat fiind încălcată libertatea comerțului.

5. Partea Adrian Răducanu lasă la aprecierea Curții soluționarea excepției.

6. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume [Decizia nr. 1.577/2011](#). Arată astfel că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) a fost adoptată cu respectarea prevederilor art. 115 alin. (4) și (6) din Legea fundamentală, în scopul apărării sănătății publice, având în vedere că, potrivit art. 45 din Constituție, libertatea economică trebuie exercitată în condițiile legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

7. Prin Încheierea din 24 iunie 2014, pronunțată în Dosarul nr. 835/110/2011, Curtea de Apel Bacău - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a

dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea [Legii nr. 339/2005](#) privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope. Excepția a fost ridicată de Claudiu Ștefan Cristian cu ocazia soluționării apelurilor declarate într-o cauză având ca obiect tragerea la răspundere penală pentru săvârșirea, printre altele, a infracțiunii de trafic intern de droguri de mare risc, prevăzută de [art. 2 alin. \(1\) și \(2\) din Legea nr. 143/2000](#).

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) încalcă prevederile constituționale ale art. 45 referitor la libertatea economică, ale art. 115 alin. (6) potrivit căruia "Ordonanțele de urgență [...] nu pot afecta [...] drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție" și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, întrucât ordonanța de urgență criticată, care modifică o lege organică ce reglementează drepturi fundamentale, transformă o activitate comercială licită într-o faptă penală, ceea ce este de natură să afecteze libertatea economică. Arată că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) a mai fost supusă controlului Curții Constituționale, care prin [Decizia nr. 1.577/2011](#) a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Criticile care au făcut obiectul deciziei menționate nu se raportau însă la lezarea libertății economice. Cu același prilej, Curtea a reținut că ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă au consecințe negative asupra drepturilor și libertăților fundamentale, dar pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Or, Curtea nu a precizat care ar putea fi consecințele negative ale adoptării acestei ordonanțe de urgență sau în ce ar putea consta atingerea adusă drepturilor și libertăților persoanelor.

9. Arată că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) introduce în rândul drogurilor de mare risc substanța JWH-018. În speță, s-au importat din Uniunea Europeană plante în conținutul cărora era prezentă substanța JWH-018, operațiunile derulându-se între societăți cu personalitate juridică din România și o firmă din Germania. Din documentația emisă de aceasta din urmă rezultă că activitățile comerciale cu aceste plante sunt legale, firma din Germania având relații de comerț cu mai mulți parteneri din Europa. Prevederile art. 45 din Constituție garantează libertatea economică. Or, prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) s-a transformat o activitate comercială licită într-o faptă penală, fiind afectat, raportat la art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, dreptul constituțional la libertatea economică. Consideră că, într-o atare situație, nu se putea interveni pe calea adoptării unei ordonanțe de urgență. O reglementare normală a situației mai sus prezentate ar fi asigurat avertizarea operatorilor economici de apariția unui asemenea act legislativ și de consecințele scoaterii din circuitul civil licit a unor plante sau substanțe.

10. În fine, consideră că termenul de 10 zile, stabilit de [art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) pentru a distruge, pe cheltuiala proprie, plantele și substanțele prevăzute de ordonanța de urgență este un termen deosebit de scurt, care nu a dat posibilitatea efectivă persoanelor vizate să distrugă plantele și substanțele respective. Astfel, [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) a apărut în mod neașteptat și s-a aplicat imediat, fără ca operatorii economici să aibă posibilitatea să prevadă o asemenea reglementare și să stopeze comerțul cu plante și substanțe care urmau să fie interzise, pentru a-și reduce, în felul acesta, la minimum pierderile din activitatea economică. În condițiile în care s-ar fi respectat procesul legislativ obișnuit și operatorii economici ar fi fost informați într-un termen rezonabil despre obligația de a distruge produsele, aceștia nu ar mai fi importat respectivele plante și substanțe.

11. Curtea de Apel Bacău - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face trimitere la [Decizia nr. 1.577/2011](#) a Curții Constituționale, prin care aceasta a statuat că, potrivit art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată în ceea ce privește domeniul legilor constituționale și măsurile de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă "afectează", dacă au consecințe negative, dar, în schimb, pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Prin urmare, de vreme ce nu au fost evidențiate acele consecințe negative care interzic adoptarea unei ordonanțe de urgență, Curtea a constatat că această critică este neîntemeiată. Mai arată că [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) a fost adoptată pentru a se evita pericolul pe care îl prezintă pentru sănătatea publică consumul anumitor substanțe și plante, din cauza intoxicărilor pe care le produc și a riscului de abuz, astfel încât nu constituie o încălcare a libertății economice. Aceasta nu are un caracter absolut și nu poate aduce atingere valorilor supreme recunoscute, la nivel european, într-o societate democratică, referitoare la apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății și a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor.

12. Potrivit [art. 30 alin. \(1\) din Legea nr. 47/1992](#), actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

13. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) sunt constituționale. Astfel, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) raportată la prevederile art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, face trimitere la [Decizia Curții Constituționale nr. 1.577/2011](#). De asemenea, arată că, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu, prin [Decizia nr.](#)

162/2011, libertatea economică nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționată de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.

14. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și [Legea nr. 47/1992](#), reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale [art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992](#), să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea [Legii nr. 339/2005](#) privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 100 din 15 februarie 2010, aprobată prin [Legea nr. 92/2010](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 348 din 26 mai 2010.

17. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 45 referitor la libertatea economică, ale art. 115 alin. (6) potrivit căruia "Ordonanțele de urgență [...] nu pot afecta [...] drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție" și ale art. 148 alin. (2) privind prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) prin [Legea nr. 92/2010](#) nu poate avea relevanță în analiza constituționalității extrinseci a acestei ordonanțe de urgență, deoarece, așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa, de exemplu, prin [Decizia nr. 95/2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 23 februarie 2006, [Decizia nr. 784/2009](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 7 iulie 2009, și [Decizia nr. 14 din 18 ianuarie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 15 aprilie 2011, aprobarea prin lege a unei ordonanțe de urgență a Guvernului nu poate acoperi un eventual viciu de neconstituționalitate extrinsecă a acesteia.

19. Curtea constată că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la prevederi din Constituție invocate și în prezenta cauză și față de critici similare. Astfel, prin [Decizia nr. 1.577 din 7 decembrie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 17 ianuarie 2012, Curtea a respins ca neîntemeiată critica de neconstituționalitate extrinsecă a dispozițiilor [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) raportată la art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală, potrivit căruia "Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică". Prin decizia mai sus menționată, Curtea a făcut trimitere la [Decizia nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 787 din 25 noiembrie 2008, prin care a statuat că, din interpretarea textului constituțional al art. 115 alin. (6), se poate deduce că interdicția adoptării de ordonanțe de urgență este totală și necondiționată atunci când menționează că acestea nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale și că nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică. În celelalte domenii prevăzute de text, ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate dacă "afectează", dacă au consecințe negative, dar pot fi adoptate dacă, prin reglementările pe care le conțin, au consecințe pozitive în domeniile în care intervin. Prin urmare, a afecta presupune a suprima, "a aduce atingere", "a prejudicia", "a vătăma", "a leza", "a antrena consecințe negative".

20. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin [Decizia nr. 1.577/2011](#), precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

21. Distinct de cele reținute prin decizia mai sus menționată, Curtea constată că, din perspectiva condiționării interdicției de a adopta ordonanțe de urgență de existența unor consecințe negative asupra drepturilor și libertăților prevăzute de Constituție, [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) nu afectează libertatea economică consacrată de art. 45 din Legea fundamentală, actul normativ criticat nefiind adoptat cu încălcarea prevederilor constituționale ale art. 115 alin. (6).

22. Potrivit jurisprudenței Curții, principiul libertății economice, garantat la nivel constituțional în anul 2003, odată cu revizuirea Constituției, constituie împreună cu libera inițiativă fundamentul economiei de piață, având un conținut normativ complex, care privește atât începerea unei activități economice, cât și desfășurarea acesteia într-un mediu concurențial nedistorsionat de bariere legale discriminatorii și practici anticoncurențiale, abuzive sau neloiale. În considerarea specificului economiei de piață, rolul statului este limitat la crearea cadrului general, economic, social și politic, necesar pentru derularea activității operatorilor economici, ceea ce implică adoptarea unor reglementări restrictive, dar în limitele impuse de asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale cetățenilor,

reglementări care nu pot afecta substanța drepturilor. Accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, prin interzicerea faptelor ilicite, prejudiciabile pentru societate sau pentru alte persoane. În acest sens sunt, de exemplu, [Decizia nr. 15 din 22 ianuarie 2004](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 10 februarie 2004, [Decizia nr. 119 din 16 februarie 2006](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 martie 2006, și [Decizia nr. 498 din 10 mai 2012](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 28 iunie 2012.

23. Libertatea economică nu este absolută, ci trebuie exercitată în condițiile legii. Potrivit dispozițiilor art. 45 din Constituție, atât accesul liber al persoanei la o activitate economică, cât și exercitarea acestuia se desfășoară "în condițiile legii", așa cum a reținut Curtea, de exemplu, prin [Decizia nr. 929 din 18 octombrie 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 801 din 23 noiembrie 2007. Astfel, în contextul asigurării libertății economice, statul are obligația să impună reguli de disciplină economică, pe care operatorii economici trebuie să le respecte, iar legiuitorul are competența de a stabili sancțiunile corespunzătoare pentru nerespectarea acestora. În acest sens este jurisprudența Curții Constituționale, reflectată în numeroase decizii, cum ar fi [Decizia nr. 227 din 21 aprilie 2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 17 iunie 2005, [Decizia nr. 489 din 29 septembrie 2005](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 959 din 28 octombrie 2005, [Decizia nr. 556 din 7 iunie 2007](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 15 august 2007, și [Decizia nr. 162 din 8 februarie 2011](#), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 272 din 19 aprilie 2011.

24. Traficul și alte operațiuni ilicite cu droguri sunt incriminate prin [Legea nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 3 august 2000, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#), [Legea nr. 143/2000](#) fiind republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2014. Potrivit [art. 1 lit. b\) din Legea nr. 143/2000](#), termenul "droguri" desemnează "plantele și substanțele stupefiante ori psihotrope sau amestecurile care conțin asemenea plante și substanțe, înscrise în tabelele nr. I-III", care fac parte integrantă din această lege.

25. [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#), pe de o parte, modifică tabelele-anexă nr. I-III ale [Legii nr. 143/2000](#), în sensul înscrierii de noi plante și substanțe, ce intră, astfel, în sfera drogurilor, putând constitui obiect material al infracțiunilor reglementate de respectiva lege, iar, pe de altă parte, prevede un termen de 10 zile de la data intrării ei în vigoare, în care proprietarul, posesorul și deținătorul cu orice titlu al plantelor și substanțelor nou introduse în tabelele mai sus menționate sunt obligați să distrugă, pe cheltuiala proprie, cu respectarea prevederilor legale, plantele și substanțele pe care le dețin. Întrucât cuprinde norme de natura legii organice, [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) a fost aprobată, prin [Legea nr. 92/2010](#), cu majoritatea prevăzută de art. 76 alin. (1) din Legea fundamentală, potrivit art. 115 alin. (5) teza finală din Constituție.

26. Curtea constată că adoptarea actului normativ criticat reprezintă o opțiune legitimă a Guvernului, care respectă cerințele instituite de [art. 115 din Constituție](#). [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) urmărește apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale, în special a vieții și a sănătății cetățenilor, valori constituționale de prim rang consacrate de Legea fundamentală în art. 22 "Dreptul la viață și la integritatea fizică și psihică" și în art. 34 "Dreptul la ocrotirea sănătății", fără a aduce atingere principiului constituțional al libertății economice. În acest sens, trebuie avut în vedere interesul general al societății, și anume acela de înlăturare în cel mai scurt timp a pericolului pe care îl prezintă pentru sănătatea publică consumul plantelor și substanțelor stupefiante și psihotrope și al amestecurilor ce conțin asemenea plante sau substanțe, din cauza intoxcărilor pe care le produc și a riscului de abuz, pericol evidențiat de numărul mare de persoane, în special tineri, care s-au prezentat la spital în urma consumului unor asemenea plante și substanțe, aspecte reținute în preambulul [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#).

27. De asemenea, Curtea constată că, prin art. 49 "Protecția copiilor și a tinerilor", Constituția consacră dreptul copiilor și tinerilor la un regim special de protecție și de asistență în realizarea drepturilor lor, un veritabil drept-sinteză întemeiat pe realitatea că segmentul de populație reprezentat de copii și de tineri constituie marele potențial uman de azi, dar, mai ales, de mâine, al societății, care asigură continuitatea și viitorul. Or, acest potențial uman are dreptul la protecție și la asistență speciale în realizarea propriilor drepturi. Acestui drept-sinteză îi corespunde obligația statului de a asigura copiilor și tinerilor condițiile necesare dezvoltării lor armonioase din punct de vedere fizic și intelectual, având în vedere, pe de o parte, situația specială a copiilor, iar, pe de altă parte, faptul că tinerii, deși au atins maturitatea biologică, se confruntă cu și mai mari dificultăți decât adulții pe multiple planuri, în special în ceea ce privește inserția profesională, participarea la viața comunității și depășirea pragului de sărăcie. Tinerii sunt expuși unor factori de risc specifici, ce constau în fenomene, procese și comportamente, care, prin acțiunea lor specifică, reduc sau elimină șansele tinerilor de formare și integrare în societate. Astfel, statului îi revine obligația de a lua măsuri de prevenire și înlăturare a factorilor de risc, inclusiv măsuri de prevenire și combatere a traficului și consumului ilicit de droguri, în condițiile în care noi substanțe stupefiante și psihotrope devin disponibile într-un ritm fără precedent.

28. Toate acestea impun reglementări urgente cu privire la noile substanțe stupefiante și psihotrope, ținând cont de evoluția rapidă ce caracterizează acest domeniu și de dovezile științifice care atestă riscurile pe care le prezintă aceste substanțe. Având în vedere că principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este

condiționat de respectarea unor limite ce urmăresc asigurarea disciplinei economice și protejarea unor interese generale, Curtea nu poate reține critica potrivit căreia [Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) ar avea consecințe negative, ci, dimpotrivă, constată că aceasta are consecințe pozitive atât în ceea ce privește asigurarea unui climat de disciplină economică, cât și în domeniul prevenirii și combaterii traficului și consumului ilicit de droguri. Adoptarea actului normativ criticat pune în balanță libertatea economică cu alte drepturi și valori constituționale și realizează un just echilibru între reglementarea restrictivă a cadrului de desfășurare a activității operatorilor economici și apărarea sănătății publice. Prin urmare, dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) nu aduc atingere libertății economice consacrate de art. 45 din Constituție, neputând fi reținută nici încălcarea prevederilor art. 115 alin. (6) din Legea fundamentală.

29. În ceea ce privește critica raportată la prevederile constituționale ale art. 148 alin. (2) referitor la prioritatea reglementărilor comunitare cu caracter obligatoriu față de dispozițiile contrare din legile interne, Curtea constată că autorul excepției nu indică normele de drept european considerate a fi încălcate prin dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#), astfel încât nici această critică nu poate fi reținută.

30. Referitor la susținerile autorului excepției, făcute în ședința publică, prin care și-a extins criticile de neconstituționalitate, arătând că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) aduc atingere și prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 31, art. 44 și ale art. 135, Curtea constată că nu poate primi aceste motive de neconstituționalitate, întrucât ele au fost invocate ulterior sesizării Curții în prezenta cauză. Instanța de contencios constituțional nu poate hotărî asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața sa, întrucât ar încălca [art. 29 alin. \(4\) din Legea nr. 47/1992](#), conform căruia părțile trebuie să își exprime punctele de vedere în legătură cu excepția de neconstituționalitate în fața instanței judecătorești, depunând dovezile pe care le consideră necesare, iar instanța de judecată este obligată să își exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. Așadar, litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți.

31. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al [art. 1-3](#), al [art. 11 alin. \(1\) lit. A.d\)](#) și al [art. 29 din Legea nr. 47/1992](#), cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Claudiu Ștefan Cristian în Dosarul nr. 835 /110/2011 al Curții de Apel Bacău - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 6/2010](#) pentru modificarea și completarea [Legii nr. 143/2000](#) privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și pentru completarea [Legii nr. 339/2005](#) privind regimul juridic al plantelor, substanțelor și preparatelor stupefiante și psihotrope sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Bacău - Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 martie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Oana Cristina Puică
